

Toto měřiči zemskému, kterýž pod úřadem najvyššího komorníka jest.

J XXXIII*.

Od lánu dědiny od měření dvaceti grošův českých. Od lánu luk též.

* *Nezměněn.*

J XXXIII*.

Od lánu lesu měření puol kopy grošův českých.

* *Nezměněn.*

J XXXV*.

Od míle měření pět kop grošův českých.

* *Nezměněn.*

J XXXVI*.

Jestliže by vyjel na měření a neměřil, tehdy patnácte grošův českých. A puovod má dáti pacholka měřiči, aby jemu pomáhal.

* *Nezměněn.*

J XXXVII*.

Když^a jede měřič z rozkázání krále J. Mti. neb panského měřiti, tehdy má místokomorník s ním jeti a místopísař s ním poslati má místo sebe, a od toho má jemu dáno býti pět kop grošův českých a k tomu stravu i fůru sem i tam.

* *Nezměněn.*

^a *U rukou a po straně*: O provazci zemském. Sněm léta 1610 folio 35.
Viz dále.

J XXXVII. (*A i B nový.*)

Na tom sou se stavové snesli, aby provazec zemský, kteréhož měřič zemský při měření luk, lesův, dědin, mil a jiných k tomu podobných věcí užívati má, padesáte a dva lokty^b pražské držel a ve všech krajích při měření téhož provazce užíváno^c býti má. Tolikéž jiní provazcové, na kteréž se lesové prodávají, týž počet loktův padesáte a dva míry pražské míti a držeti a ode všech stavův se jeho užívati má¹.

^a A sněm léta 1610.

^b lokte A a sněm 1610.

^c užíván sněm 1610.

¹ *Celý artykul jest art. O provazci zemském sněmu 1610. Viz tištěné artykule tohoto sněmu str. XXXV.*

J XXXVIII*.

Kdož listu žádá na odhádání, od každého toho listu má dáti dva groše české.

* *Nezměněn.*

J XXXIX*.

Jestliže by páni Jich Mt. rozkázali jeti úředníkům vedlé purkrabě, také se jim od toho má dáti pět kop grošuv českých a též fuoru i stravu sem i tam.

* *Nezměněn.*

J XL*.

Řečníku zemskému, kterýž pod úřadem nejvyššího sudího jest, od zahájení soudu patnáct grošuv českých.

* *Nezměněn.*

J XLI*.

Od žaloby čtení od každé sedmnácte grošuv českých. A z toho dává písaři menších desk dvě groše české. A kolik puovoduov jest, od každého tolikéž. A od města a konventu nebo kapitoly, též mistruov kollegiátuov po jedné kopě grošuv českých.

* *V B přeškrtnuto olůvkem, ačli ony dvě čáry nejsou otiskem čar olůvkem na vevázaném listě.*

O kšaftích a zápisích nápadních^a.

J XLII.

Jestliže by kdo kšaft učinil na mocný list královský a tím kšaftem^a komu statek svůj tak po smrti své dal^b, „kterýžkoli má mohovitý i nemohovitý a na čem by ten koli záležel“ a vajmínky že by sobě v něm neudělal a nepozuostavil, „komuž by co dal ústně nebo listem, aby to tak mocné bylo, jako by to v tom kšaftu stálo“, a jestliže by potom co odkazoval na svrchcích, na klénotích, na hotových penězích a toho kšaftu nezrušil, tehdy to odkázání žádně moci míti nemá^b.